# SPRAWA

## JPP. Aziulewiczow Tatarow w Woysku Litt: będących. Przeciwko W. JP. Sańkowskiemu Koniuszemu Woiewodz: Trockiego.

### W dowodzie.

1. Ze dwa Dekreta przez W. Koniuszego w Sądzie Trybunalnym na Aziulewiczow uzyskane, czynią go winnym podwókrotnych pen ewokacyinych y zwrótu szkod ocasione tych kondemnat Aziulewiczom przyczynionych.
2. Ze sprawa sama ( iaką ma W. Koniuszy z Aziulewiczami") wedle determinacyi Konstytucyi udzielney Ru 1775. y dwu in effectum oney z Rady Nieustaiącey wyszłych rezolucyow być powinna w nienaruszonych swoich stopniach do Ziemstwa Wileńskiego zwrócona.
3. Ze wydatki na sprowadzenie exekucyi za Dekretem niestannym na W. Koniuszego w Tryble z instancyi Aziulewiczow wypadłym łożone, tudzież na poddawanie memoryałow w Prześw: Radzie Nienstaiącey przez Aziulewiczow poniesione natychmiast bonifikowane być maią.

### A to dla następuiących prawa samego, y Magistratury Prawa exekwuiącey, zaszłych w tym interessie wyrokow.

Bliskie Wsi Miciun od naydawnieyszych czasow przez Aziulewiczow dziedzicznie possydowaney, przy Dobrach W. Koniuszego Deynowo zwanych położenie uczyniło ich nieszczęśliwemi. Ze oni dla tey tylko przyczyny nie mieli bespieczeństwa pod iakim zawsze żyli, a iakie dla wszystkich służy.

Chciał bowiem pierwiey W. Koniuszy kupić tę kondycyą za summę nie od Aziulewiczow, lecz od siebie tylko zamierzoną, a gdy na tym nieprzestali Aziulewiczowie, srzodek wtedy expulsyi zdał się być W. Koniuszemu skutecznieyszym od intencyi nabycia.

Rok 1772. był to czasem naypierwszym zakłócenia Aziulewiczow, bo w onym Aziulewiczowie drogą udziałaney sobie expulsyi stracili Wioskę Miciuny, o którey przedanie tentowanemi byli.

Gdyby Sąd Tryb: był Sądem właściwym na poznawanie expulsyi zatrudniać się by przyszło pokładaniem Dekretow naywyższey Iuryzdykcyi y praw przyznanych od Roku ieszcze 1556. aż do momentu ninieyszego porządkiem dla Aziulewiczow upewniaiących Wsi Miciun Dziedzictwo y possessyą.

Lecz że do onego nie kognicya sprawy, lecz uwiadomienie przyczyń sprawy iest należne dosyć, przeto doniesienia że expulsya przez W. Sankowskiego Aziulewiczom uczyniona stała się materyą sprawy, a tey expulsyi nastanie opowiada się pierwszym listem W. Sankowskiego przez który prosił o pomoc do expulsyi drugi Manifestem Aziulewiczow załącymsię o expulsyą trzecim listem W. Sankowskiego do W. Szadurskiego pisanym przyznaiąc się do expulsyi, *ktore producuntur.*

Taki postępek kazał szukać Aziulewiczom sprawiedliwości, pozwali oni przeto wraz W. Koniuszego do Grodu swego Wdztwa, a Koniuszy wiadomszy sposobow zasłonienia expulsyi pozwał ich do Ziem: gdzie iest pozorniey prosić o kognicyą iakichkolwiek zapisow.

A

W. Kuryszko od ...

Przypadła tandem w Ziemstwie Trockim z Aktoratu Koniuszego sprawa a odeszła takim sposobem iak sobie Koniuszy życzył. Bo reindukcya wszystkiemi prawami, y wkażdym Sądzie w sprawach expulsyinych przeznaczona, uchylona została.

Tym obrótem usunieni Aziulewiczowie od swey własności byli w stanie skarżyć się tak na W. Koniuszego o krzywdę sobie uczynioną, jako na uciążliwość Sądu Trockiego odmawiaiącego w ich krzywdzie satysfakcyą,

Pozwali z tych powodow do Sądow Konfederacyi w Roku 1773. złożoney gdzie że o odmianę Sądu y podniesienie Dekretu Trockiego prosili, dowodzi ich Autentyczny pod Rokiem 1773. 9bra 26. wyniesiony pozew, *który legatur.*

Nieprzypadł w Konfederacyi Aktorat, a Aziulewiczowie przełożywszy swóy ucisk przed Stanami w ów czas na Seym zgromadzonymi zyskali Remmisse sprawy wedle których zapozwow do Ziem: Wdztwa Wileń: z dekleracyą, że wyroki tego Sądu będą nieprzemiennemi. Tak upewnia Konst. Litewska na karcie 663. w słowach: *Wyrok zatym w tey sprawie Sądu Ziem: Wileń: zeyść powinny przy wszelkiey exekucyi onego za wieczny y nieporuszony deklaruiemy czytać to w samey Konst:*

Przyszli tedy za przewodnictwem tey Konst: Aziulewiczowie w Ru 1778. przed Sąd Ziem: Wdztwa Wileń: z sprawą swą przeciw W. Sańkowskiemu stawał Koniuszy za incydencyą oney o Remissę do Trybunału, a gdy to Ziem: uchyliło, łączył tamże wzaiemny swóy aktorat, y do rozprawy przystąpił.

Krzywdę tę iaką mieli Aziulewiczowie, z przyczyny expulsyi sobie uczynioney opowiedzieli dokładnie Sądowi całą jey istotę, wraz prawo podyktowało decyzyą, że Urząd Ziem: Reindukcyą do wsi Miciun dla Aziulewiczow, razem z winami expulsyjnemi na W. Sańkowskim uznał, oraz inkwizycyą y weryfikacyą in ordine szkod decydował, *Swiadczy to Dekret Ziem: dnia 8. Januar: 1778. ferowany*

Zakładał Koniuszy od takiego wyroku, przeciwko Konst: 1764. powszechney dla wszystkich, a 1775. szczegulney dla Aziulewiczow, do Trybunału appellacyą, którey Ziemstwo Wileńskie gdy niedopuściło przedsięwziął Koniuszy drogę skarżenia się na Sąd y stronę, za to tylko że się prawa mocniey nad jego prożbę szacowały.

Ledwo bowiem cztery niedziele na termin pozwow upłynęły, wraz Koniuszy z Aziulewiczami służbą Wóyskową zaiętemi wystarał się na Trble wołania Aktoratu ku znieważeniu Ziem: Wileń: Dekretu razem y Konst: przemianie niepodległego.

Nie stanęli w ten czas Aziulewiczowie, a że Koniuszemu szło o zatrudnienie proceder u w Ziem: przeto drugi swóy Aktorat przeciw Urzędowi bez terminu nawet złączywszy, suspensę z tymże Urzędem do konwikcyi Aziulewiczow zapisał O co że się żalili Aziulewiczowie świadczy ich procefs dnia 16 Febr: zaniesiony

Nie wierzył atoli temu obrótowi własnemu Koniuszy, aby on na zamęt prawa mógł być skuteczny. Chciał więc żeby mu pobłażyła Rada Nieustaiąca, y dla tego poddał od siebie do niey Memoryał, zapytuiąc, 1. jeśli odesłanie sprawy Aziulewiczow do Ziemstwa Wileń: podpada prawu 1776. *Tit: Deklaracya o Kommissyach*, 2. jeśli Dekret Ziem: Wileń: mógł znosić Dekret Ziem: Wdztwa Troc: 3. jesli między Dekretem Ziem: Wileń: y drugim Trockim być niemoże Remissa sprawy na Seym abo do Trybunału?

Odpowiedziała na to Rada tak, iak prawa y słuszność doradziły, y że tak pewności rozprawy w Ziem: Wileń:, iakoteż mocy Dekretu w Ziem: Wileń: nieoboiętne skonkludowała sama jey treść, niech

prze-

przekonywa, która ieſt taka ... że gdy wyżey wyrażone prawo 1766. Roku, Kommiſſye tylko, a nie Remiſſy do Trybunału odeſłało, przeto ſprawa zmiankowana tam być powinna ſądzona gdzie prawo 1775. Ru odeſłało pro finali deciſione y Dekret takowy żadnego innego Sądu rozeznaniu nie podlega, ani exekucya onego przez odeſłanie na Seym tomowana być może &c. Widzieć pod Rokiem. 1778. *Marca* 13. *d. Rezolucyą.*

Mimo odpowiedź Rady Nieuſtaiącey że ſprawy Kon: Troc: z Aziulewiczami mieć nie może, pożywa powtórnie przed tenże Sąd Trybunalny y raz drugi Aziulewiczow kondemnuie, na co

1779. Febr: 22. Widzieć Dekret Trybunalſki.

Po wypadłym ktòrym Dekrecie, gdy Aziulewiczowie memoryałem od ſiebie podanym do Rady Nieuſtaiącey złożyli proźby.

1mo. Aby Dekreta Ziemſtwa Wileń. za niewzruſzone uznane były

2do. Aby Dekret Kontumacyiny Trybſki za nieważny był dekrarowany, &c.

Odpowiadaiąc na ten memoryał upewniła Rada w te ſłowa: My Król za zdaniem Rady przy boku naſzym nieuſtawaiącey deklaruiemy: że według prawa 1776. Roku titulo deklaracya o Kommiſſyach wyżey rzeczona. za zdaniem Rady Nieuſtaiącey rezolucyą wytłòmaczonego: Dekret takowy Remiſſyiny Ziemſki Wileńſki jako za prawo niewzruſzone Konſt: 1775. Roku follio 163. tit: odeſłanie ſprawy &c. deklarowany, żadnym pretextem od żadney juryzdykcyi poznawany bydź niepowinien, przeto ſpodziewamy y z radą, że toż prawo od jurysdykcyi Sądowych zachowane będzie &c. widzieć pod Rokiem

1779. Apr: 16. d. rezolucya Rady.

Na oſtatek Aziulewiczowie o zyſkane dwa Dekreta evocatorie przez W. Koniuſzego Trock: dla podnieſienia ich nullitate, pozwali przed Nowiaśn: Trybunał gdzie W. Koniuſzy mając ſię nieſtannie dopr[illegible] zkondemnować y na to widzieć.

1779. Jun: 7. d. Dekret Trybunalſki cum ſollennitatibus ſprowadzoney exekucyi.

Z tych wſzyſtkich dowodow gdy Sprawa W. Koniuſzego Trock: nie jeſt ſprawą Sądu Trybunalſk: którą po mimo naznaczone forum Konſt: 1775. Ru y po mimo dwóch rezolucyi Rady ważył ſię W. Koniuſzy Trocki Aziulewiczow pozywać do Trybunału y dwa uzyſkać Dekreta ex præmiſſis ad ſatisfactionem wſpomuionego prawa Konſt: 1775, Ru, proſzą Aziulewiczowie zwrócenia tey Sprawy do Ziem: Wileń: a W. Koniuſzego za podwókrotną ewokacyą wedle przepiſu 1764. Ru Konſt: ukarania,

*Dalſze proźby ad Petita referują ſię.*